

IK WILDE IEDERE MINUUT MET DEZE VREEMDELING INTENS BELEVEN'

Corine Koole interviewt mensen over de raadselen van lust en liefde. Deze week Barbara (43), universitair docent filosofie. Ze bestelde een gigolo en kreeg een ambtenaar met een bijverdienste. Maar toen hij begon te zoenen... 'Wie traint deze mannen?'

'Ik zocht een man met wie ik zonder angst een avond mee op stap kon gaan. Tom heette hij en hij was gigolo; zijn specialiteiten waren zoenen en praten. Er stond nog veel meer op die site, hoeveel piercings hij had en hoeveel hij woog bijvoorbeeld. *'Tom is a decent, caring, sensible and outgoing man. He is manly in looks and behaviour.'* Wat wil een vrouw nog meer? Het leek me een prettig idee om zelf *in charge* te zijn. In het vrije veld weet je immers nooit precies waar je aan toe bent en ik ben, zoals zoveel vrouwen, al zo vaak teleurgesteld. Daarbij: zoenen had ik al lang niet meer gedaan.

Ik dacht: ik bestel hem. Het opgewonden gegiechel volgde pas later, toen ik vragen moest beantwoorden als: wat voor kleding wil je dat hij draagt? En onwillekeurig dacht ik aan Ken, van Barbie, en aan die kartonnen paspoppen van vroeger, met een magneet op hun borst. Wat bedoelden ze? Kon ik hem sommeren in een tijgerslip te verschijnen? Casual, schreef ik terug. En daar zat hij in spijkerbroek en een wollen trui, precies op het afgesproken tijdstip in de lobby

van het Amsterdamse Dikker en Thijshotel, dat me door het escort-bureau was aangeraden vanwege de discretie van het personeel. Om niet al te behoeftig te lijken, was ik expres iets te laat gekomen. De liftdouren gingen open en meteen zag ik hem zitten: de man die ik zou betalen om die avond de liefde mee te veinzen. Hij zat op de enige stoel in de kleine receptie. Ik wilde hem in me opnemen, voor als ik weer thuis zou zijn, ik wilde iedere minuut met deze vreemdeling intens beleven om hem een gepaste, liefst gecapitonneerde plek in mijn geheugen te kunnen geven waar ik hem op afroep, later, later, uit tevoorschijn zou kunnen halen. Ik noemde zijn naam, hij keek op, rees omhoog (ja, rijzen deed hij) en glimlachte en antwoordde eenvoudig: 'Dag Barbara'. Even later vroeg hij: 'En, is dit wat je gehoopt had?' God, de moed zakte me in de schoenen. Wat een nederigheid, wat een platitude. Als dit de man was die van communicatie zijn specialisme had gemaakt, hoe zouden zijn zoenen dan zijn? De moraalridders kregen gelijk, intimiteit is niet te koop. Voor intimiteit is intelligentie nodig. En meer van die gedachten renden door mijn hoofd. 'Ja, ja', mompelde ik om wat terug te zeggen, 'je lijkt op het plaatje.'

Hij was een beetje onbeholpen. Tot mijn verbazing vertelde hij alles over zichzelf. Hoe hij naast zijn werk als gigolo een serieus leven had als leidinggevende bij een ministerie. Dat hij na zijn scheiding geen vaste relatie wilde en met deze bijverdienste een manier had gevonden om met vrouwen te kunnen zijn. Tja. Hij vertelde me ook hoe hij met een paar honderd andere kandidaten had gesolliciteerd op de vacature in een grauw naar schnitzel ruikend Van der Valkhotel, hoe hij als enige werd uitgekozen vanwege zijn beschaafde voorkomen. Ik moest lachen, natuurlijk was netjes praten een vereiste, wie anders dan hoogopgeleide vrouwen konden die bijna 1.000 euro per avond betalen? 375 voor het bedrijf, 570 aan hem, exclusief reiskosten, om precies te zijn. Ach, ik kon het eigenlijk wel met hem vinden en de Engelse dj in de club waar ik hem mee naar toe nam was erg goed, dat maakte veel uit. We dansten en dansten tot ik midden op de dansvloer zijn hand op mijn heupen voelde en toen zijn lippen op mijn mond. 'Mag ik je zoenen?', vroeg hij nog en ik antwoordde gesmoord: 'Ja.'

Een filmkus was het. Mijn hemel. Met een hand hield hij mijn kin vast, en de andere hand legde hij in mijn rug alsof hij Cary Grant en ik Sophia Loren was. Drie jaar lang had ik al mijn tranen weggehuild bij romantische komedies, nu waande ik me zelf een van die gewilde vrouwen. Ik vroeg me wel af, dromerig, wazig, wie heeft hem dat geleerd, dat zachte, lenige tongen. Wie traint deze mannen? Hoe komen ze aan al die kennis over het vrouwelijk lichaam, de lekkere plekken van binnen en van buiten? Het was zo'n zoen die alles om je heen wegvaagt, waarvan ik altijd had gedacht dat die slechts plaats-

'ZO'N ZOEN
DIE ALLES
OM JE HEEN
WEGVAAGT'

vond tussen intens verliefden. Van het ene op het andere moment veranderde hij van een man met doorsneeteksten in een bijzonder leuke man. Hoewel het enige wat hij leuk deed dus dat zoenen was. Een storm dopamine gierde door mijn lijf, nooit eerder maakte ik zoiets mee. Ook niet met de mannen van wie ik gehouden had. Hoe opmerkelijk is dat. Na twee uur in de uitgaansclub vertrokken we blij en opgewonden (hij legde als bewijs nog even mijn hand op zijn kruis, en ook dit gebaar had iets licht en teders) naar de hotelkamer, waar hij me inwijdde in duizelingwekkende seks. Ons contact was chemisch, puur fysiek, maar het tegenovergestelde van plat en ordinair. Heerlijk en bevrijdend juist, want zonder consequenties. Mijn angst verdween geheel. Hij was voorbeeldig. En ook al nam ik me nog zo voor alles te onthouden, het lukte niet. Steeds wanneer ik begon te wennen aan een streling, een kus, pakte hij me op of draaide me om en deed weer iets totaal anders feestelijks.

Om vijf voor vier 's nachts, maakte hij er charmant een einde aan, ging douchen en vertrok geheel volgens planning vijf minuten later. Welterusten, schone slaapster zei hij voor hij de deur dichttrok. Kijk, dat was niet nodig geweest. En midden in de nacht in mijn eentje in dat hotelbed, kreeg ik toch nog de slappe lach.'

Op verzoek van de geïnterviewde is de naam Barbara gefingeerd. Ook geïnterviewd worden over liefde en lust? Mail een korte toelichting naar: lust@volkskrant.nl
Van Corine Koole verscheen onlangs *Pascale - Een portret*, Promelheus, € 15.